

ПРОТОКОЛ

№ 3292

гр. София, 04.07.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 4 СЪСТАВ, в публично заседание на четвърти юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Петя Г. Крънчева Тропчева

при участието на секретаря Ваня Хр. Гаджева
и прокурора Р. Ст. Б.

Сложи за разглеждане докладваното от Петя Г. Крънчева Тропчева Частно наказателно дело № 20231100200735 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 15:02 часа се явиха:

ОСЪДЕНИЙТ Ф. П. Г. – редовно призован, доведен от СЦЗ, **се явява** лично и с адв. Г. М. – от САК – **преупълномощен** от надлежно упълномощения защитник на осъдения Ф. Г. – адв. Л. Г. – от САК, за представителство и защита по отношение на осъдения по настоящото производство, с представено в тази връзка днес по делото **пълномощно**.

НАЧАЛНИКЪТ на ЗАТВОРА–гр.София – редовно призован, изпраща **процесуален представител** – М.М. – Инспектор IV степен „Режимна дейност“ в Затвора – гр.София, с представено по делото **пълномощно**.

СВИДЕТЕЛ Р. И. Б. – редовно призована, явява се лично.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, като взе предвид становището на страните и наличието на законоустановени предпоставки за даване ход на делото в днешното съдебно заседание,

ОПРЕДЕЛИ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

СНЕ самоличността на СВИДЕТЕЛКАТА:

Р. И. Б. – родена на ***** г. в гр. Пазарджик, ЕГН – *****, българка, българско гражданство, омъжена, неосъждана, с висше

образование, специалност „Държавни и общински финанси“, месторабота – ИСДВР в ЗООТ „Казичене“, жител и живуща в гр.София, ж.к. „****“, без дела и родство със страните по делото.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетелката Р. Б. правата и задължения ☐ като свидетел в процеса.

СВИДЕТЕЛ Р. И. Б.: Наясно съм с правата и задълженията си като свидетел в процеса.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетелката Р. Б. за наказателната отговорност, която носи, по смисъла на чл.290, ал.1 НК.

СВИДЕТЕЛ Р. И. Б.: Ще кажа истината пред съда.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРОДЪЛЖАВА ХОДА НА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

РАЗПИТ на свидетел Р. И. Б.:

-

ПРОКУРОРЪТ: Каква длъжност изпълнявате и къде?

СВИДЕТЕЛ Р. И. Б.: ИСДВР съм в ЗООТ „Казичене“, от м.02.2021 г. Чисто практически се занимаваме с цялата документация относима към лишените от свобода – справки, запознаване с правния им статус, планиране на присъдата, настаняване по помещенията, изпълнение на плана на присъдата, като извършваме индивидуална работа с лишените от свобода, участваме в групова специализирана работа с тях. Индивидуалната работа с лишените от свобода включва да им обясним какъв им е правният статус, беседи, разговори, наблюдение, контрол над поведението им. Тя е лично с всяко осъдено лице. Специализираната работа включва сформирание на група и работа по определена тема.

За осъдения Ф. Г., искам да кажа, че присъдата е планирана с друг ИСДВР, понеже в периода, в който той е постъпил в ЗООТ „Казичене“, аз съм била на професионално обучение – 01.2023–13.03.2023 г. След като се върнах от обучението, аз съм определеният ИСДВР на осъдения Г., който да осъществява контрол и наблюдение по отношение неговото поведение.

По отношение констатираните проблеми при Г., същите са констатирани тогава, когато му влиза присъдата в сила, от ИСДВР в Затвора–гр.София, „Приемно отделение“. Докладът на лишения от свобода пристига

после в ЗООТ „Казичене“, някъде в края на м.01.2023 г., при което със съответния ИСДВР, който първоначално е планирал присъдата на Г. още при постъпването му в Затвора, ние планираме после заедно присъдата – това е колежата А.С., която към момента не е служител на ЗООТ „Казичене“.

Г. е подал молба и е назначен на работа на външен обект – ПФК „Левски“. С лишените от свобода, които са работящи, със заповед на Началника на ЗООТ, ние ИСДВР работим с тях и сме с различно работно време, затова оставаме до 19.00 ч. на работа, за да може да провеждаме срещи с тези работещи. По спомен, само 1 или 2 срещи сме изпуснали с Г., в които ми е убягнало неговото присъствие в кабинета. Срещите ги планираме не по-малко от един път месечно, но практиката е всеки лишен от свобода да има достъп до служителя, това става по негово желание, кабинетът е постоянно отворен, влизат, задават въпроси, решаваме проблеми, излизат.

От м.03.2023 г., със сигурност аз като ИСДВР на Г., сме провели повече от три срещи. В едната от срещите говорихме във връзка с доброто му поведение на работния обект и планирахме предложение за поощрение, във връзка и с получено благодарствено писмо. Г. сподели, че се справя добре на обекта, че се разбира с другите лишени от свобода. Това го установихме с благодарственото писмо, което постъпи за него и го коментирахме с колеги от надзора, които осъществяват периодични проверки на работните обекти, като се установи, че Г. работи добре, че няма проблем на обекта.

Спомням си, първата ни среща с Г. беше интересна, тъй като той ме помоли да съм написала две три хубави думи за него в доклада, понеже няма наказания и се държи добре в общежитието. Г. показва действително добро поведение в общежитието, не съм получавала сигнали за не добро поведение от негова страна.

Моето мнение относно осъдения Г. е, че поведенчески безспорно показва добро поведение, отговарящо на изискванията и на очакванията в общежитието. Чисто като промяна в нагласите, смятам, че тъй като това е един по-дълъг процес, той все още не е осъзнал и приел грешката си. Не сме имали разговор с него в посока с какво може да му бъде помогнато. Това е моя субективна преценка за нагласите. Г. пред мен не е заявявал, че не приема присъдата за справедлива, това е заявено от него на първото интервю с ИСДВР през 01.2023 г., но пред мен не е казвал такова нещо. В нашите срещи предимно сме говорили с него за работата и за планиране на отпуската. Всичко става поетапно. Няма как във всяка една среща да обхващаме всички дефицити на лишените от свобода, проблемите се решават поетапно.

Г. за първи път е в затвора, с 3 годишна присъда. Знам, че от м.09 е влязъл с МН в СЦЗ до влизане в сила на присъдата, а преди това е изпълнявал присъдата си в Р Сърбия. Остават за изтърпяване от тази присъда 2 месеца. Самото включване на лишения от свобода в трудова дейност, това е част от корекционния процес, което е част от изпълнение на плана на присъдата. Започваме с това – как се чувства на работния обект, говорим за постижения, планираме първо наградата. Смятам, че Г., за 6 месеца престой на територията на ЗООТ, не е съумял да промени отношението си към

правонарушението, отношението към правната система, което до преди 6 месеца е констатирано като абсолютно отричане. Това е констатирано от друг ИСДВР. Когато няма преценена промяна от нас впоследствие, остава констатираното от другия ИСДВР, още при първоначалното му превеждане в затвора. Тази преценка не може да се коригира в рамките на 1 година, защото такава е методиката, по която работим. Не сме говорили с Г. на тази тема, това, че не е съумял да промени отношението си към правонарушението, е мое субективно мнение, не се основава на конкретни отрицателни прояви и такава проявеност от него. Аз така мисля....

Нашата работа се изразява в следното – изготвя се оценката на риск от рецидив още в „Приемно отделение“ в СЦЗ, когато постъпва и ние на база тази оценка, работим като залагаме следващата 1 година работа и когато изтече тази година, тогава вече водим интервю с лишения от свобода и на база цялостното му поведение през тази една година, правим корекция на тази оценка в низходяща или възходяща посока. Това е методика, спусната от Главната дирекция. Ако в рамките на тази година лишеният от свобода покаже поправяне, такова надхвърлящо обичайното добро, има право да бъде консултиран, това да бъде написано. Но до този етап не съм видяла Г. да е показал такова надхвърлящо обичайното добро поведение. Иначе трябва да се изчака тази 1 година, и ако той има такова добро поведение, както до сега, тогава ще бъдат намалени точките на риск. Когато е използван изразът „не напълно“, не са взети двете точки, а е констатирана една точка.

Интервю с лишените от свобода се провежда при първоначално изготвената оценка на риск от рецидив и след изминалия текущ период от една година.

ПРОКУРОРЪТ: Има утвърден и подписан план на присъдата. В него пише, че следва всеки месец да се извършва къде, как и защо задачи, по време и място на изпълнение – Вие спазвате ли този план за изпълнение и по какъв начин, конкретно за осъдения Г.?

СВИДЕТЕЛ Р. И. Б.: Не отчитаме ежемесечно работата с лишеният от свобода. Актуално нещата се описват в докладите ни за предложения за поощрения. Примерно, участия в мероприятия, писмените похвали, всякакви констатации, докладни, всичко се пази по картоните на лишените от свобода.

ПРОКУРОРЪТ: Поддържате ли последния доклад, като искам да знам и дали осъденият Г. е готов за интеграция и ресоциализация в обществото, според Вас?

СВИДЕТЕЛ Р. И. Б.: Моето мнение е, че Г. не е напълно готов, защото смятам, че за периода, в който го познавам, същият не ми е дал достатъчно доказателства за промяна в нагласите. В контролирана среда, при положение, че на тях им е полезно, даже задължение да спазват правилата и реда, за да могат да бъдат поощрявани и да приспадат от присъдата си – Г. има желание

и го прави, да, но аз разграничавам това от другото – лишеният от свобода да е променил нагласата си с идеята, че като излезе навън няма да ползва наркотични вещества, няма да извършва повече престъпления. Не мога да гарантирам, че това няма да се случи, защото не го познавам достатъчно добре, много кратък е периода, и затова смятам, че трябва да продължи работата с него.

Единият риск е повтаряемост на извършеното престъпление, другият риск е по отношение на обществото с каква вреда е. Оценката на риска за Г. е изготвена от колега и предполагам е на база извършеното правонарушение. Аз впоследствие се водя от първоначалната оценка, няма корекция при него на риска от вреди, понеже не е изминала едната година, за която Ви казах.

„Нисък за известен възрастен“ – има се предвид дали някой близък, роднина на лишения от свобода, е в риск. Когато е за обществото, се говори за всички останали. За неговите деца не съм го определила аз, моят колега го е определил риска, мога само да предположа в разговор с лишения от свобода, ако е коментирано какви грижи се полагат за тях.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме повече въпроси. Да се освободи свидетелката.

Поради изчерпване на въпросите към свидетелката Р. И. Б. и предвид становището на страните, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ

ОСВОБОЖДАВА Р. И. Б. от съдебна зала, преди приключване на съдебното следствие.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА получено писмо от МП на Р България, вх.№ 60582 от 28.06.2023 г., с което уведомяват, че на 23.05.2023 г. е изпратена молбата за правна помощ до МП на Р Сърбия, относно информация за престоя на осъдения Ф. П. Г. в затвора в Р Сърбия, преди трансфера му в Р България, като при получаване на отговор от сръбска страна, Съда ще бъде уведомен своевременно.

ПРОКУРОРЪТ: Приемам, че справката следва да бъде приобщена, но предвид краткия остатък на доизтърпяване на наказанието на осъдения Г., смятам, че може да приключим делото по същество и в това с.з.

ПРОЦЕСУАЛНИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ на Началника на Затвора – гр. София М.М.: Смятам, че делото следва да се разгледа по същество.

Представям справка за изтърпяната и неизтърпяна част от наказанието

на осъдения.

Адв.М.: Смятам, че делото следва да се разгледа по същество.

Предоставям и още едно доказателство – благодарствено писмо по отношение на моя подзащитен.

СЪДЪТ ПРЕДЯВИ така представените доказателства на страните – за запознаване и становище.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се приемат всички доказателства.

СЪДЪТ НАМИРА, че следва да приобщи към доказателствените материали по делото представените в днешното с.з. документи както от затворническата администрация, така и от адв. М. – в качеството му на упълномощен защитник на осъдения Ф. П. Г., тъй като тези документи отразяват релевантна и актуална информация, относима към предмета на делото, с оглед на което

ОПРЕДЕЛИ

ПРИЕМА като **писмени доказателства** по делото, представените в днешното с.з. доказателства, а именно:

Актуална справка от Затвора – гр. София – рег.№ 36 от 04.07.2023 г., касателно изтърпяната и неизтърпяна част от наложеното по отношение на осъдения Ф. П. Г. наказание „Лишаване от свобода от СЦЗ;

както и **благодарствено писмо** от ПФК „Левски“ АД – изх. № 0120 от 15.06.2023 г. по отношение на осъденото лице.

СЪДЪТ НАМИРА, че с оглед допълнително изисканите от Съда от затворническата администрация при Затвора – гр. София, и приобщени към материалите по делото писмени доказателства, както и въз основа на гласните доказателствени средства чрез показанията на днес разпитаната свидетелка Р. Б., би могло да бъде извършена дължимата преценка относно наличието или не на законовите предпоставки за УПО на осъдения Ф. П. Г., с оглед на което не се налага да бъде изчакан отговор от сръбските пенитенциарни власти, в насока на което

ОПРЕДЕЛИ

ОТМЕНЯ определение на Съда по настоящото производство, с което е

изискана информация от властите на Р Сърбия, до които е изпратена молба за правна помощ, относно цялостното поведение на осъдения Ф. П. Г. – по време на търпене на наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 /три/ години, въз основа на присъда № К–7/21, постановена на 17.05.2021 г. от Висш Съд–Пирот, Р Сърбия, влязла в сила на 12.10.2021 г., с която е осъден за извършено на 23.10.2020 г. престъпление по смисъла на чл.246, ал.1 от НК на Р Сърбия, в различните пенитенциарни заведения на територията на Р Сърбия, от началния момент на предварителното му задържане на 23.10.2020 г. до края на пребиваването му в Р Сърбия през м.септември 2022 г.; както и на справка относно всички дейности и програми за въздействие във връзка с изпълнение плана на присъдата на осъдения Ф. П. Г.; доклади, отразяващи резултатите от работата за изпълнение плана на присъдата; оценката на длъжностните лица при затворническите администрации, а така също и на общо становище на затворническата администрация относно провежданата спрямо осъдения Ф. П. Г. корекционна дейност.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Няма да сочим други доказателства.

По ДОКАЗАТЕЛСТВАТА, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ

ПРОЧИТА и ПРИЕМА приложените в съвкупност по делото писмени доказателства.

След като съобрази становището на страните, че няма да сочат нови доказателства, нямат доказателствени искания, както и, че делото е изяснено от фактическа страна, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО

ПРОКУРОРЪТ: Предвид разпита, който успяхме да проведем със свидетелката Б., отчитам, че е налице първата предпоставка в чл.70 НК.

По отношение на втората предпоставка – разколебаха се в мен представите, предвид изготвения социален доклад, който дава акцент на проблемни зони и отношение към правонарушението. Разколебаха се представите дали лишеният от свобода е постигнал целите на присъдата, дали е готов за социализация и реинтеграция в обществото, предвид начина на изпълнение на плана на присъдата, поради което приемам, че остатъкът, който е изтърпял до този момент, не би повлиял и променил този план, в

степен в която са очакванията на ИСДВР.

Моля да уважите молбата на осъдения за УПО.

ПРОЦЕСУАЛНИЯТ ПРЕДСТАВИТЕЛ на Началника на Затвора – гр. София М.М.: Становището на Началника на СЦЗ е, че към момента молбата на осъдения е неоснователна. Налице е само първата изискуема от закона предпоставка – изтърпяно повече от половината от наложеното наказание. По отношение на втората предпоставка, становището на Началника на СЦЗ е, че от наличните доказателства не може да се направи обоснован извод за постигане целите на чл.36 НК, с оглед на което моля да оставите молбата на осъдения за УПО без уважение.

Алтернативно, в случай, че прецените, че са налице основания за уважаване на молбата, моля през изпитателния период да не налагате пробационни мерки, тъй като срокът е прекалено малък.

Адв.М.: Моля да приемете, че молбата е основателна. Данни за трайно поправяне се съдържат по делото. Изготвения план на присъдата и установените дефицитни зони, не трябва да се разглеждат като ущърб на осъдения поради факта, потвърден от св.Б., че по плана не се е работело и, че по плана би следвало да се работи единствено и само след изтичане на една година от присъдата. Данни за поправяне на осъдения трябва да се търсят и се намират като доказателства от неговите действия и поведение, а именно – полагане на труд, получаване на поощрителни награди.

Моля да уважите молбата на осъдения за УПО.

ОСЪДЕНИЙТ Ф. П. Г. /в своя защита/: Поддържам становището на моя защитник. Много желая това УПО – имайки предвид възрастните ми родители, имам 3 дъщери, имам и дребен бизнес, който почти умира. Всеки един ден ми е от значение. Имах цялото време на света да си преосмисля постъпката. Там, където се спомена, че не си признавам вината – единствено, което казах на ИСДВР е, че не съм съгласен с члена, по който ме осъдиха, само това.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ ПОСЛЕДНА ДУМА на осъдения Ф. П. Г.: Моля да бъде уважена молбата ми за УПО.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание, за да постанови определението си.

СЪДЪТ след съвещание, след като съобрази доводите и възраженията на страните, изложени в днешното съдебно заседание, както и доказателствените материали по делото, намери за установено следното:

Производството е по реда на чл.437, ал.2 и сл. НПК, вр.чл.70, ал.1, т.1 НК.

Образувано е по повод депозирана молба от осъдения Ф. П. Г., чрез упълномощения от него защитник адв.Л. Г. – от САК, с правно основание чл.70, ал.1 и следв. от НК, за постановяване на условно предсрочно освобождаване /УПО/ по отношение на конкретното осъдено лице, от изтърпяване на остатъка от наложеното спрямо него наказание „Лишаване от свобода“.

В така депозираната молба се изтъкват съображения в насока основателност на същата. Посочва се, че Г. изтърпява наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 3 години, което наказание първоначално е търпял в Р Сърбия, като с Определение на състав при СГС от 15.12.2022 г., постановената от сръбските съдебни власти присъда спрямо Г., е приета за изпълнение. Сочи се, че към настоящият момент Г. фактически е изтърпял повече от половината от целия размер на наложеното му от Висшия Съд – Пирот наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 3 години и е дал доказателства за своето поправяне, с оглед на което се отправя искане осъдения Г. да бъде условно предсрочно освободен.

В днешното с.з., така депозираната молба се поддържа от адв. Г. М. – от САК, в качеството му на упълномощен защитник на осъдения Ф. Г., който изтъква, че са налице доказателства за трайно поправяне на осъдения. Сочи, че изготвения план на присъдата и установените дефицитни зони, не следва да се разглеждат като ущърб спрямо осъдения поради заявеното в днешното с.з. от св.Б., че по този план се работи единствено и само след изтичане на една година от присъдата. Заявява данни за поправяне на осъдения въз основа на доказателствата, приложени по делото, за неговите положителни действия и поведение, а именно – полагане на труд, получаване на поощрителни награди, с оглед на което защитата моли молбата за УПО да бъде уважена като основателна.

В подкрепа на изложените от защитата аргументи, прокурорът също пледира така подадената молба от осъдения Ф. П. Г. за УПО, да бъде уважена, заявявайки, че независимо от проблемните зони и отношението към правонарушението, предвид начина на изпълнение на плана на присъдата, целите на наказанието следва да се приемат за изпълнени, поради което приема, че остатъкът, който е изтърпян до този момент от осъдения Г., не би повлиял и променил този план, в степен в която са очакванията на ИСДВР.

В обратен аспект е изложеното съображение от процесуалния представител на Началника на СЦЗ, които изразява становище за неоснователност на така подадената молба за УПО на Г. и пледира същата да не бъде уважена. Сочи, че е налице само първата предпоставка за условно предсрочно освобождаване на осъдения Ф. П. Г., предвид изтърпяната законово изискваща се част от наложеното спрямо него наказание „Лишаване от свобода“, но не са налице достатъчно доказателства за трайна положителна промяна в неговото поведение, каквото е становището на Началника на Затвора – гр. София.

Осъденото лице Ф. П. Г. моли молбата му за УПО да бъде уважена, предвид възрастните му родители, 3 деца, както и малък бизнес, поради

което всеки един ден е от значение за неговия живот. Декларира, че е преосмислил постъпката си, за която изтърпява настоящото наказание, поради което моли да бъде УПО.

Въз основа на приложените по делото доказателства, **СЪДЪТ КОНСТАТИРА**, че осъденият Ф. П. Г. е постъпил в Затвора в гр.София на 15.09.2022 г., когато по отношение на същия е извършен трансфер от властите на Р Сърбия, за доизтърпяване на наложеното му наказание 3 години „Лишаване от свобода“, въз основа на присъда № К-7/21, постановена на 17.05.2021 г. от Висш Съд-Пирот, Р Сърбия, влязла в сила на 12.10.2021 г., с която Ф. П. Г. е осъден за извършено от него на 23.10.2020 г. престъпление по смисъла на чл.246, ал.1 от НК на Р Сърбия, съответстващо на престъпление по чл.242, ал.2 от НК на Р България, предвид постановеното определение на СГС, НО, 14 състав, по НЧД № 4104/2022 г., с което тази приета за изпълнение, като му е определено наказание в размер на 3 години „Лишаване от свобода“. Посоченото определение на СГС, е влязло в законна сила на 03.01.2023 г., като със същото по отношение на Г., е определен и първоначален „общ“ режим за изтърпяване на така определеното му наказание, и е приспаднал престоя на осъдения по време на изтърпяване на това наказание на територията на Р Сърбия, до влизане на определението в сила на 03.01.2023 г.

Съгласно приложените по делото материали и в частност приобщената в днешното с.з. актуална справка от Затвора-гр.София относно изтърпяната и неизтърпяна част от наложеното спрямо осъдения Ф. П. Г. наказание „Лишаване от свобода“, **СЪДЪТ УСТАНОВЯВА**, че към момента, от така определеното на осъдения наказание в размер на 3 години „Лишаване от свобода“, същият е изтърпял фактически – 2 години, 08 месеца и 11 дни; от работа – 1 месец и 16 дни, или всичко – 2 години, 09 месеца и 27 дни, който срок фактически изтърпяно наказание, съотнесен към разпоредбата на чл.70, ал.1, т.1 НК, приложима в конкретният случай с оглед правната квалификация на престъплението, за което Г. е осъден, следва да се приеме като относим досежно извода за наличието на първата формална предпоставка за постановяване на УПО, доколкото Г. е изтърпял фактически много повече от $\frac{1}{2}$ от определеното му наказание в размер на 3 години „Лишаване от свобода“, като остатъкът, който следва да търпи, се равнява към момента на 2 месеца и 03 дни.

Що се отнася до останалите предпоставки, регламентирани в закона, във връзка с преценка дали са налице основанията за УПО на осъдения, следва да се имат предвид обстоятелствата, визирани в нормата на чл.439а, ал.1 НПК, а именно – тези, които сочат на положителна промяна на осъденото лице, като добро поведение, участие в трудови, образователни, обучителни, квалификационни или спортни дейности, в специализирани програми за въздействие, общественополезни прояви. Освен това, положителни данни и доказателства за осъдения, следва да се установят и от оценката за същия по реда на чл.155 ЗИНЗС; работата по индивидуалния план за изпълнение на присъдата по чл.156 ЗИНЗС, както и от всички други източници на

информация за поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието „Лишаване от свобода”.

По настоящото производство, **СЪДЪТ ИЗИСКА** и други доказателства, освен първоначално приложените към досието на осъденото лице, които допълнителни доказателства, представени от затворническата администрация на територията на страната, бяха приети в хода на настоящото съдебно производство и които отразяват актуалните данни за личностното и поведенческо проявление на Г. по време на престоя му в пенитенциарните заведения на територията на Р България. **СЪДЪТ ИЗИСКА** и допълнителна информация, във връзка с преценката наличието на данни за цялостното поведение на осъдения и от сръбските пенитенциарни власти, като независимо от двукратното отлагане на делото, такава информация до момента не постъпи. Независимо от изложеното, предвид непостъпване на изисканата информация за цялостното поведение на Г. по време на престоя му в местата за лишаване от свобода на територията на Р Сърбия и въпреки отрицателното становище на процесуалния представител на Началника на Затвора – гр. София, въз основа на приобщените по делото писмени доказателства, отчитайки и показанията на св. Р. Б., дадени в днешното с.з., **СЪДЪТ НАМИРА**, че може да се изведе в достатъчно убедителна степен мотива, че е налице и другата предпоставка за УПО на конкретния осъден, предвид изведения от Съда довод за настъпил при този осъден цял, положителен поправителен ефект, вследствие на провежданата спрямо него корекционна работа.

В тази насока, **СЪДЪТ ОТЧИТА**, че по делото се съдържат известни противоречиви данни от длъжностните лица при затворническата администрация по отношение поведението на осъдения Г. в пенитенциарните заведения в Р България след трансферирането му от Р Сърбия, доколкото в приложените по делото доклади и становища, се отчитат основно и същностно положителни данни за личността и поведенческото проявление на осъдения, като се констатира, че същият не е наказван никога; отношението му към пенитенциарните служители е съобразено със законоустановените изисквания; не са констатирани проблеми и конфликти с останалите лишени от свобода; не декларира дискриминационни нагласи; и се отчитат ниски стойности на риск от рецидив – 36 точки, а същевременно независимо от тези положителни данни, осъдения до момента не е награждаван; като са констатирани първоначално като ясно изразени дефицитни зони при осъдения – зона „Отношение към правонарушението“, доколкото е прието, че Г. отрича отговорността за криминалното си поведение; не разпознава факторите, допринесли за извършеното; не изразява желание за промяна; не напълно утвърдени криминални нагласи; зона „Умения за мислене“, доколкото се приема, че осъдения Г. не умее да решава проблемите си по законосъобразен начин; споделя, че предвижда някои от последиците на действията си, но не всички; твърде неясни цели има; разбира другите до известна степен; понякога просто реагира. Въз основа на тези констатации, още при първоначалното постъпване на осъдения Г. в местата за лишаване от свобода на територията на Р България, за същия оценката на риск от вреди за

обществото е определена в среден размер.

Впоследствие, тази оценка на затворническата администрация по отношение на осъдения не е преразгледана, въпреки отсъствието на каквито и да е било нарушения от страна на Г. на установените в Затвора строги правила за поведение и дисциплина, и въпреки отчитащото се добро, съобразено с тези правила, поведение. Предвид изисканите от СЪДЪТ допълнителни доказателства, бяха представени справки от ИСДВР, което длъжностно лице при затворническата администрация има най-пряк контрол и наблюдение върху поведението на осъдения по време на престоя му в затвора, което излага едни и същи непроменени, за осъдения Г. данни, при това смислово и неясно фактически изказани в някои части, за което беше допусната до разпит по настоящото производство ИСДВР Р. Б..

Впрочем, СЪДЪТ НАМИРА като доказателствено обезпечени аргументите, изложени от прокурора и от защитата днес, в насока уважаване като основателна на подадената от осъдения Ф. П. Г. молба за УПО, с оглед на събраните гласни доказателства в днешното с.з., посредством показанията на св.Б., допусната иначе до разпит по искане на прокурора, предвид непълнота на дадените от нея справки за поведението на осъдения Г. след превеждането му на територията на страната. СЪДЪТ ПРЕЦЕНЯВА, че от показанията на тази свидетелка се установява, че корекционната работа в Затвора протича по методология, несъответстваща напълно на факторите, обуславящи обективната преценка за поведенческото проявление на всяко лишено от свобода лице, и на срока като времетраене изпълнението на присъда за корекция на тази преценка, доколкото е неприемливо за СЪДЪТ преоценката – в случая на осъдения Г., относно данните за положително поправяне, да се отчита едва след едногодишен срок в местата за лишаване от свобода. По никакъв начин не могат да бъдат приети за разумни, смислени, логични и правилни съображенията на свидетелката Б. в насока, че Г. няма данни да е променил нагласите си, за да се приеме, че може успешно да се ресоциализира впоследствие и да не извършва повече престъпления, поради което корекционната работа с него следва да продължи. Свидетелката Б. не даде смислени пояснения в какво се изразява застъпеното от нея мнение, относно неразпознаване от страна на Г. на факторите, допринесли за извършеното правонарушение и неумението му да решава проблемите си по законосъобразен начин, въпреки че, заяви че осъдения Г. не е изразявал поведенчески и словесно налични криминални нагласи или пък нежелание за позитивна промяна, изяснявайки всъщност, че е приела безкритерийно обективно, по свое собствено наблюдение и усмотрение, направените оценки на осъдения още в началото, при постъпването му Затвора – гр. София, от нейна колежка С.. Буди пълно недоумение отговора на св. Б., че тази първоначално заложена оценка на осъдения, може да се коригира към възходяща или низходяща степен едва след 1 година работа с него, след изтичането на която година, при провеждани интервюта и беседи с осъдения и на база цялостното му поведение през тази една година, според утвърдената методика от ГД „ИН“, би могло тази оценка да бъде занижена. Иначе, св. Б. заяви, че осъдения Г. е с безспорно добро общо и индивидуално поведение в

ЗООТ; не е наказван; работи отговорно възложената му работа, от която има и благодарствено писмо, като при него не са установени негативни прояви спрямо други лишени от свобода лица или спрямо пенитенциарните служители; не демонстрира несъобразено с правилата за пребиваване в местата за лишаване от свобода поведение, както и не изявява личностно криминогенна нагласа, въпреки които напълно положителни характеристики за осъдения, св. Б. заяви, че отношението към правонарушението при Г. остава дефицитна зона – факт, който по никакъв начин не може да бъде приет за състоятелен аргумент, за обективна актуална оценка на поведението на осъдения към момента, с оглед на несмислените и безпринципни съображения в случая на ИСДВР.

Така или иначе, и в първоначалния доклад на ИСДВР, и в последващите такива се изяснява целия правен статус, житейска история и анализ на поведението на осъдения Г. след превеждането му в местата за лишаване от свобода на територията на Р България, като се посочва, че това е първото постъпване на Г. в затвора, независимо от което първо постъпване, същият контактува с по-голямата част от лишените от свобода лица; не са констатирани проблеми и конфликти в неговата поведенческа изява; не е наказван и понеже е постъпил в ЗООТ „Казичене“ на 20.01.2023 г., в началото не е бил трудово устроен. Първоначалната оценка на риск от рецидив е констатирана в ниски стойности, а оценката за риск от вреди за обществото – в средни стойности, която последна оценка буди недоумение именно с оглед постъпването на Г. за първи път в пенитенциарни условия, и наред с това доказано налични положителни данни по време на престоя му в тези условия. Липсва обосновка от затворническата администрация поради какви причини, въпреки вече продължителното пребиваване на Г. в пенитенциарните заведения в Р България – повече от 10 месеца, първоначално констатираните дефицити при Г., не са претърпели корекция към занижаване, като пояснението от св. Б. за това, че преразглеждането оценката на осъденото лице следва да се прави след 1-годишен престой, е меко казано неприемливо. Проблемните зони при Г. са „Отношение към правонарушение“ и „Умение за мислене“, поради което е налице и дадено отрицателно становище от Началника на затвора за уважаване молбата на осъденото лице за УПО, във връзка с което становище, **СЪДЪТ ИЗИСКА** допълнителни доказателства, които сочат на идентични данни по време на целия престой на Г. в местата за лишаване от свобода в Р България, констатирани при осъдения още при първоначалното му постъпване в затвора. Това становище ясно се отчита въз основа на днес заявеното от св.Б., че преоценка на съответните зони се извършва едва след едногодишен престой на осъдения в затвора – нещо, което не може да прието за състоятелно и обективно обосновано, като се има предвид, че престоят на осъдения след една година ще е напълно завършен, предвид размера на наложеното му наказание и остатъка от това наказание. Именно с оглед факта на неяснота по отношение липсата на намаляване на стойностите на риск от вреди за обществото и идентичните съображения на изготвените от длъжностните лица справки и доклади по отношение на осъдения Г., **СЪДЪТ** допусна до разпит по настоящото производство св.Б.,

която даде колебливи, неубедителни и напълно субективни, почиващи на нездрава доказателствена интерпретация, пояснения по отношение на тези констатирани иначе дефицити при осъдения.

По делото са налице данни, че осъдения Г. към момента осъществява трудова дейност на външен за пенитенциарното заведение обект, което се изяснява от приложената справка от ИСДВР, в която се посочва, че предвид включването на Г. в трудова заетост както и времето и мястото, на което работи, а именно – външен обект, е невъзможно паралелно същия да бъде включван в организационни, образователни, обучителни и квалификационни дейности, и в програми за ресоциализация и въздействие. Сочи се, и че на Г. е предоставено благодарствено писмо предвид осъществяваната от него трудова дейност, като корекционната дейност спрямо него се разгръща именно с оглед възможното проследяване на поведението му извън пределите на ЗООТ, спазването на правилата и демонстриране на самоконтрол сред обществото, в който смисъл и доколкото Г. до момента не е наказван за каквото и да е извършено от него провинение или дисциплинарно нарушение, **СЪДЪТ ОТЧИТА** и въз основа на тези данни положителна поведенческа активност на конкретно осъдено лице.

Във връзка с осъществяваната трудова дейност **СЪДЪТ КОНСТАТИРА**, че поведенческата позиция на Г. индикира за напълно устойчиви трудови навици и отговорно отношение към възложените му дейности, за съвестно изпълнение на трудовите задължения, свидетелство за което са представените и приложени към материалите по делото благодарствени писма от ПФК „Левски“ АД, въз основа на които на осъдения е предоставена и награда „Удължено свиждане за срок от 4 часа“, на основание Заповед № 49/12.05.2023 г. на Началника на ЗО „Казичене“.

СЪДЪТ КОНСТАТИРА, че по отношение на осъдения Г. е изготвено експертно психологическо заключение, в което се отразяват също добри, положителни данни за него, като се сочи, че той не е агресивен; с добра самооценка е; запълва времето си с четене на книги и спорт; нивото на преживения стрес при него е ниско; с нагласа да следва нормативно съобразена линия на поведение в затвора е и да се дистанцира от проблеми.

Предвид всички тези съображения, **СЪДЪТ ОТЧИТА**, че по време на престоя му в местата за лишаване от свобода на територията на Р България, Г. е демонстрирал от самото начало на постъпването му в тези места до настоящият момент, едно утвърдително и осъзнато поведение до степен, че да осмисли нуждата от законоприемлив начин на живот и да стабилизира своята личностна структура по начин, който да утвърди манифестираното от него до момента устойчиво положително поведение, респ. осъзнати нагласи да взима самостоятелни адекватни и правилни законосъобразни решения.

СЪДЪТ ОТЧИТА, че е налице една одобрителна положителна линия на поведение при осъдения Г. – стабилизирани и устойчиви в контролираната среда, доколкото същият е осмислил необходимостта от бъдещо непротивоправно поведение, с оглед на което и предвид добрите ресурси и възможности за ресоциализация на Г. в свободни условия, въз основа на

приложените по делото доказателствени източници, **СЪДЪТ СЧЕТЕ**, че корекционната работа спрямо същия е приключила, с оглед на което **СЪДЪТ** е с убеденост в крайния си извод, че Г. е преодолял и преосмислил мотивите за миналата си криминална дейтелност и прогнозата да се ресоциализира напълно пълноправно и оптимално добре към живот при свободни условия, е позитивна.

Налице са солидни доказателства за напълно осмислено осъзнаване от страна на Г. на извършеното от него правонарушение в миналото и преценена поука от същото, със демонстрирано желание за бъдещо законосъобразно поведение. **СЪДЪТ** в тази връзка **ОТЧИТА** и значимия факт, че това е първо осъждане на Г. през целия му съзнателен живот, при това първо осъждане на ефективно наказание „лишаване от свобода“ въз основа на постановената от Висшия Съд – гр. Пирот, Р Сърбия присъда, като в затворническото досие не се съдържа информация за неговото поведение в местата за лишаване от свобода на територията на Р Сърбия, но това не следва да се отчита в негатив на осъдения, тъй като ако такава информация имаше, тя би била приложена към делото. Липсата на предходна съдимост е положителен факт, който установява, че осъденият не е с устойчиви криминогенни нагласи и нужди. Факта на първо постъпване на осъдения Г. в затвор безспорно извежда на довод за невисока степен на личностна обществена опасност на Г., а още по-малко на нежелание за поправяне, с оглед мнението на ИСДВР. Същевременно, осъденият не е наказван за каквито и да е провинения, награждаван е, и продължава да осъществява и към момента трудова дейност на външен обект, от който са налице и благодарствени писма за качествена, добросъвестни свършена и в срок работа.

СЪДЪТ НЕ ПРИЕМА като обосновано и подкрепено от доказателствата по делото, а напротив – като необективно и повърхностното крайното становище на затворническата администрация, че Г. следва да продължи престоя и занапред в контролирана среда, с оглед обстоятелството, че от началния престой на осъдения в затвора, същият проявява изцяло стабилна личностна и поведенческа характеристика, която не търпи укор и в този смисъл следва да бъде положително възнаградена чрез УПО на конкретно осъдено лице. Установява се, не само от полагания труд от Г., но и от цялостното му поведение, че същият е доказал изпълнение изцяло целите на наложеното му наказание, като **СЪДЪТ ОТЧИТА** напълно положителна утвърдителна тенденция в развитието на осъдения.

С оглед изложеното, **СЪДЪТ ПРИЕМА**, че по делото са приложени необходимите доказателства за трайно и положително поправяне на осъдения вследствие провежданата спрямо него корекционна дейност. Установява се, че в условията на затвора Г. е дал убедителна позитивна характеристика за себе си и същевременно личностната структура на осъдения не отчита криминогенни нагласи, които да сочат за среден риск от вреди за обществото.

Така, като отчете всички тези съображения, утвърдителната характеристика за цялостното положително поведение на осъдения в затвора и доказателствата за трайното му и устойчиво поправяне, **СЪДЪТ ПРИЕ**, че

молбата на осъдения Ф. П. Г. за УПО, следва да бъде уважена. В частност, доколкото определеното на Г. наказание изцяло е изпълнило своя поправителен и предупредителен ефект, **СЪДЪТ ПРИЕ**, че целите на наказанието са постигнати, неговата генерална и специална превенция са напълно осмислени и осъзнати от конкретния осъден, с оглед на което, независимо от крайното формално становище на затворническата администрация, **СЪДЪТ СЧИТА**, че молбата на осъдения следва да бъде уважена и да бъде предоставена възможност на Г. за добро обществено поведение и спазване на законите и добрите нрави при живот на свободни условия.

СЪДЪТ НАМИРА, че малкият остатък от наложеното наказание не налага определяне на пробационна мярка по време на остатъка от наказанието, доколкото Г. е приел отговорността за своето собствено поведение в миналото, още повече, че преди налагане на това наказание, същият е осъществявал активна трудова дейност, данни за която се съдържат по делото.

Така, като отчете всички тези съображения, утвърдителната характеристика за постигнатата осъзнатост и положително поведение на осъдения в затвора и доказателствата за позитивното му поправяне, **СЪДЪТ ПРИЕ**, че молбата на Ф. П. Г. за УПО, следва да бъде уважена, в който смисъл и на основание чл.440, ал.1 НПК, вр.чл.70, ал.1 и ал.6 НК

ОПРЕДЕЛИ:

ОСВОБОЖДАВА УСЛОВНО ПРЕДСРОЧНО осъдения **Ф. П. Г.** – роден на 03.08.1971 г. в гр.София, ЕГН – *****, българин, българско гражданство, разведен, осъждан, със средно образование, месторабота преди задържането – фитнес инструктор, жител и живущ в гр.София, ж.к.“Лагера“, ул.“***** – от изтърпяване на останалата част от наложеното му наказание „Лишаване от свобода“ в размер на 3 години, а именно – **остатък в размер на 2 месеца и 03 дни.**

На основание чл.70, ал.6 НК, **ОПРЕДЕЛЯ** изпитателен срок в размер на остатъка от наказанието, а именно – **2 месеца и 3 дни.**

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и на протест в **7 – дневен срок** от днес пред САС, по реда на Глава 22 НПК.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО следва да бъде изпълнено незабавно след изтичане срока на обжалване и/или на протестиране, освен ако подаденият протест и жалба, не са в интерес на осъденото лице.

Протоколът е изготвен в открито съдебно заседание, което приключи в

16.30 часа.

Съдия при Софийски градски съд: _____

Секретар: _____